

prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
Judecător: O. Melniciuc
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Prisăcaru Svetlana,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Prisăcaru Svetlana împotriva lui Prisăcaru Nicolae cu privire la partajarea averii și acțiunea reconvențională depusă de Prisăcaru Nicolae împotriva Svetlanei Prisăcaru cu privire la partajarea averii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, prin care s-a respins din lipsă de temei apelul declarat de Prisăcaru Svetlana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 30 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2012, Prisăcaru Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisăcaru Nicolae, solicitând atribuirea în favoarea sa a apartamentului nr.xx, de pe str. xxxxx, xxxx, în schimbul unei sulte în favoarea pârâtului în mărime de 1/3 din valoarea bunului imobil, și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în data de 27 iulie 2012, între Svetlana Prisăcaru și Nicolae Prisăcaru a fost desfăcută căsătoria, fiind determinat domiciliul copilului minor xxxx xxxx, născută la xxxxx cu mama, hotărârea devenind irevocabilă la 17 august 2012, însă instanța de judecată nu a dispus partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a foștilor soți.

A menționat că a încercat de nenumărate ori să-i propună pârâtului modalități de partajare extrajudiciară a bunurilor proprietate comună în devălmășie, însă fără succes.

Astfel, a solicitat atribuirea în favoarea sa a întregului bun, și anume a apartamentului nr.xx, de pe str. xxxxxx, xxxxx, înregistrat sub nr. cadastral xxxxxxxx, în schimbul unei sulte în favoarea pârâtului în mărime de 1/3 din valoarea bunului imobil, ținând cont de interesele copilului minor, care domiciliază cu reclamanta și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei.

Ulterior, Prisăcaru Nicolae a depus cerere reconvențională împotriva Svetlanei Prisăcaru, solicitând stabilirea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie a soților, și anume câte 1/2 cotă-parte ideală din apartamentul nr. xx, situat pe str. xxxxxxx, xxxxxxx dispunerea încetării proprietății comune în devălmășie a foștilor soți asupra apartamentului prin vânzarea imobilului la licitație și distribuirea prețului rezultat din vânzare în proporții egale între soți (1/2 fiecare), stabilirea cotele-părți în proprietate comună în devălmășie a soților câte 1/2 cotă-parte ideală din automobilul de model „Honda Jazz”, nr./î xxxxxx, încasarea din contul Svetlanei Prisăcaru în beneficiul său, 1/2 cotă-parte din costul automobilului și obligarea Svetlanei Prisăcaru la achitarea cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că în timpul căsătoriei au fost dobândite mai multe bunuri, care constituie proprietate comună în devălmășie, astfel, în masa bunurilor supuse împărțirii se includ: apartamentul nr. xx situat pe str. xxxxx, xxxxx, xxxxx dobândit în temeiul contractului de investiție nr. 10/06 din 10 iunie 2005, actului de transmitere-primire f/n din 12 aprilie 2007 și automobilul de model „Honda Jazz” cu nr./î xxxxx.

A notat reclamantul că imobilul supus partajării este amplasat la etajul patru, constituit din trei odăi, cu o intrare separată, un bloc sanitar și o bucătărie, prin urmare, în rezultatul partajului nu se pot forma două bunuri imobile separate, astfel, imobilul în litigiu este indivizibil și nu este partajabil în natură, iar conviețuirea cu Prisăcaru Svetlana în imobilul proprietate comună în devălmășie și folosirea altor bunuri comune este imposibilă.

Prisăcaru Nicolae și-a mai concretizat cerințele solicitând stabilirea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie a soților, și anume câte 1/2 cotă-parte ideală din apartamentul nr.xx situat pe str. xxxxx, xxxxx dispunerea încetării proprietății comune în devălmășie a soților asupra apartamentului prin vinderea acestuia la licitație și distribuirea prețului rezultat din vânzare în proporții egale între soți (1/2 fiecare); stabilirea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie a soților câte 1/2 cotă-parte ideală din încăperea nelocativă (debara) situată pe adresa str. xxxxx, xxxxx dispunerea încetării proprietății comune în devălmășie a soților asupra încăperii nelocative prin vinderea acesteia la licitație și distribuirea prețului rezultat din vânzare în proporții egale între soți (1/2 fiecare); stabilirea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie a soților câte 1/2 cotă - parte ideală din automobilul de model „Honda Jazz” cu numărul de înmatriculare xxxxxx, cu atribuirea acestuia pârâtei Prisăcaru Svetlana în proprietate și de a încasa de la ea în beneficiul lui Prisăcaru Nicolae 1/2 cotă-parte din costul automobilului, ceia ce constituie conform Raportului de expertiză nr. 1995 din 27 noiembrie 2014 – 29 731,5 lei; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată (f.d. 145-147).

În data de 28 decembrie 2016, Prisăcaru Svetlana a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând stabilirea cotelor-părți în proprietate comună în devălmășie, ținând cont de interesele copilului minor, după Prisăcaru Svetlana 2/3 cotă ideală, Prisăcaru Nicolae 1/3 cotă ideală din apartamentul nr.xx situat pe str. xxxxx, încăpere nelocativă (debara), et.xx, str. xxxxx, xxxxx, automobilul de model „Honda Jazz”, nr./î xxxxx; atribuirea în întregime în favoarea lui Prisăcaru Svetlana a apartamentului nr.xx, str.xxxxxx, xxxxx încăperea nelocativă (debara), et.xx str. xxxxx, xxxxx automobilul de model „Honda Jazz”, nr./î xxxxx; stabilirea în favoarea lui Prisăcaru Nicolae a unei sulte în sumă de 43 0739 lei, cu achitarea în rate după cum urmează: prima rată în sumă de 200 000 lei cu achitarea în decurs de 3 luni din

momentul devenirii hotărârii judecătorești irevocabile și a doua rată în sumă de 230 739 lei cu achitarea eșalonată pe parcursul a 5 ani lunar a sumei de 3 845,6 lei (f.d.158-162).

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 30 decembrie 2016, s-a admis parțial acțiunea depusă de Prisăcaru Svetlana, s-a partajat proprietatea comună devălmașă a soților Prisăcaru Nicolae și Prisăcaru Svetlana atribuind a câte 1/2 cotă-parte fiecăruia, prin transmiterea în proprietatea lui Prisăcaru Svetlana a apartamentului nr.xx, situat în xxxx, xxxxxx,xxxx, cu suprafața totală de 111,5 mp, în valoare de 1 383 600 lei, încăperii nelocative nr.xxx, situată în xxxxxx, în valoare de 11 800 lei și a automobilului „Honda Jazz”, cu n/î xxxxxx în valoare de 59 463 lei, în schimbul unei sulte în mărime de 727 431,5 lei, care urmează a fi achitată de către Prisăcaru Svetlana lui Prisăcaru Nicolae.

S-a încasat de la Prisăcaru Nicolae, în beneficiul lui Prisăcaru Svetlana cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 1000 lei, cheltuielile privind achitarea serviciilor juridice în mărime de 4600 lei, cheltuielile pentru obținerea actelor în mărime de 606 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în mărime de 1560 lei.

În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată depusă de Prisăcaru Svetlana împotriva lui Prisăcaru Nicolae în partea ce ține de stabilirea cotelor părți de 2/3 și 1/3 la partajul proprietății comune, eșalonarea achitării sultei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărimea ce excede sumele încasate, s-a respins, ca neîntemeiate.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Prisăcaru Nicolae.

S-a încasat de la Prisăcaru Nicolae, în beneficiul statului cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat neachitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 19 322,94 lei.

La 30 ianuarie 2017, Prisăcaru Svetlana a depus cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin apelul motivat prezentat la 31 mai 2017, Prisăcaru Svetlana a solicitat modificarea hotărârii primei instanțe și încasarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, s-a respins din lipsă de temei, apelul declarat de Prisăcaru Svetlana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 30 decembrie 2016.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Prisăcaru Svetlana a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 16 noiembrie 2017 în partea ce ține de mărimea sultei în sumă de 727 431,50 lei, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 16 noiembrie 2018 a fost expediată recurentei la 02 ianuarie 2018, însă deoarece la materialele cauzei nu există confirmarea recepționării acesteia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 22 martie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Prisăcaru Svetlana și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Prisăcaru Svetlana, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Prisăcaru Svetlana, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Prisăcaru Svetlana asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Prisăcaru Svetlana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Prisăcaru Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea